

[Helge Larsen.]

have sparet sig den voldsomme kritik af denne nævnssammensætning. Jeg tror, at man netop i denne sammensætning har givet både statens museum for kunst som den part, der har tilsyn og skal forestå konserveringen af disse mange arbejder, og de lokale museer og de kommunale organisationer, der i mange tilfælde er med i disse museer, en indflydelse, som det er rimeligt og rigtigt at give dem, og jeg nærer ingen betænkeligheder ved at lægge administrationen af loven på de områder, jeg har nævnt her, over til dette nævn. Jeg tror, det er bedre end den eksisterende ordening.

Jeg skal med disse ord anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Morten Lange: Det var ganske interessant at høre det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) blæse på horn for at få senere ordførere til at tage så meget som muligt politisk standpunkt ved behandlingen af dette beskedne lovforslag. Det lykkedes jo også udmærket. Det lykkedes så udmærket, at den ærede konservative ordfører oven i købet beviste sin unationale holdning ved at sige, at han var modstander af Tordenskjolds soldater; det kunne nok gøre os betænkelige.

Jeg skal prøve på at afpolitiserer mit indlæg så godt som muligt, og jeg skal heller ikke læse højt, hvad der står i mit partis program om sagen. Der står sikkert noget om, at vi skal sørge for at få de offentlige kunstindkøb sat i vejret, og det er formodentlig i fuldt omfang dækket eller da i hvert fald i nogen grad dækket af det lovforslag, vi her har fået forelagt.

Når man ser bort fra alle de interessante skærmydsler, der kan opstå om lovforslagets afgrænsning af opgaven, forekommer det mig, at man i virkeligheden må se på, at den højtærede minister for kulturelle anliggender måske egentlig kunne have gjort det nemmere for os alle sammen, hvis han havde skrevet lovforslaget igennem en eller to gange til; så er jeg helt sikker på, at en hel del ting var blevet udtalt så klart, at vi ikke havde gidet diskutere dem, men var blevet enige om dem. Det ses temmelig tydeligt allerede af § 1; det er en tvivlsom definition og en meget slet skrevet afgrænsning af, hvilke museer der kan anerkendes.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen havde nogen kritik på dette punkt, og jeg skal for mit vedkommende lægge til, at jeg synes, det et eller andet sted kunne være uhyre berettiget at have enkelte enmandsmuseer, som kun bestod af én kunstners produktion. Det kunne da udmærket tænkes, men efter min opfattelse falder det decideret uden for lovens tekst. Det kunne man godt have taget med ind i afgrænsningen. Jeg synes, at § 1 i sin redaktion for det første er skidt skrevet og for det andet i sin formelle tilrettelæggelse er cirka lige så skidt skrevet — så det kommer sådan omtrent ud på ét.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen var derimod glad for, at nu var det ikke længere finansudvalget, der skulle afgøre, om et kunstmuseum skulle have anerkendelse. Det ærede medlem har formodentlig ikke læst lovforslaget tilstrækkelig godt, for der kræves stadig væk tilslutning fra finansudvalget. Men jeg er enig med det ærede medlem i, at det kunne man måske komme uden om i fremtiden. Har man foretaget rimelige undersøgelser af et kunstmuseums kvalitet, synes jeg, det er fjollet, at finansudvalget absolut skal tage stilling dertil. Det er da ikke særlig nødvendigt. Måske kunne man pille den bestemmelse væk.

Der er imidlertid flere og efter min mening mere grundlæggende problemer i lovforslaget end lige netop spørgsmålet om afgrænsningen og anerkendelsen, f.eks. dette, at lovforslagets hoveddel er bygget op omkring et museumsnavn, som jeg forstår skal have en ganske afgørende indflydelse på opbygningen af de lokale museer her i landet. Jeg skal ikke skyde med særlig skarpt på dette nævn, for jeg vil gerne høre lidt mere om ministerens tanker, når vi får lejlighed til at se på lovforslaget i et udvalg. Men det forekommer mig på forhånd, at det ser ud, som om nævnet er et mærkeligt monstrum. Det ligner ikke Tordenskjolds soldater sådan i almindelig tilrettelæggelse. Men et kunstmuseumsnavn, som bl.a. har fået det ind i sine bestemmelser, at det skal følge den kommunale valgperiode, det er dog en mærkelig sammenkædning af et sagkyndigt nævn og en valgperiode, og det forekommer mig, at man ved sammensætningen af nævnet — hvortil man kun vil designere 3 medlemmer, men da gudskelov har lov til at udnævne et par til